

ETT SÄTT ATT FRIA

Moderato

Folkmelodi

An - ders han var en hur - ti - ger dräng,
 stor var han som den gro - vas - te karl,
 fl - ti - ger som en my - ra,
 stark var han väl som fy - ra. Muri - ter å gla'
 lu - stig han va' flic - kor - na tyck - te han var så rar,
 li - ta på mej, en får han sej,
 det kan jag tryggt be - dy - ra.

Anders var blyg och suckade: Ack,
 den som en flicka hade.
 Då kom han in i flickornas ring
 höjde sin röst och sade:
 »Söta små flickor! en vill jag ha,
 vilken utav er får jag nu ta?»
 »Anders ta' mej»,
 »Anders ta' mej»,
 skreko de alla glada.

Nej, tänkte Anders, det var för svårt.
 »Jag kan få allihopa»,
 »den som tar råda hon ska' bli min!»
 började han att ropa.
 Då rusa alla bums i en hög,
 bögt upp i luften hårtafsa flög,
 bett gick det till
 tro om ni vill,
 ryslig var den bataljen.

»Nej», sade Anders, »stocks behag
 de röra mej så föga.»
 Då fick han se, var Anna satt still,
 med tårar i sitt öga.
 Ack! tänkte Anders, glad i sitt sinn'
 du, lilla Anna, du ska' bli min.
 »Vill du mig ha?»
 Hon svarte: Ja.
 Så gåg det till att fria!

C. Ekeman